

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 17ης Οκτωβρίου 2019*

«Προδικαστική παραπομπή – Γεωργία – Κοινή οργάνωση των αγορών – Κανονισμός (ΕΚ) 967/2006 – Άρθρο 3, παράγραφος 2 – Ζάχαρη – Εισφορά επί του πλεονάσματος – Προθεσμία ανακοινώσεως της συνολικής καταβλητέας εισφοράς – Μέγιστη προθεσμία εκ των υστέρων διόρθωσης – Αρχές της αναλογικότητας, της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης»

Στην υπόθεση C-423/18,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Finanzgericht Baden-Württemberg (φορολογικό δικαστήριο Βάδης-Βυρτεμβέργης, Γερμανία) με απόφαση της 20ής Μαρτίου 2018, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 27 Ιουνίου 2018, στο πλαίσιο της δίκης

Südzucker AG

κατά

Hauptzollamt Karlsruhe,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. S. Rossi (εισηγήτρια), πρόεδρο τμήματος, J. Malenovský και F. Biltgen, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston

γραμματέας: M. Krausenböck, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 16ης Μαΐου 2019,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Südzucker AG, εκπροσωπούμενη από τον D. Ehle, Rechtsanwalt,
- το Hauptzollamt Karlsruhe, εκπροσωπούμενο από τις A. Weins και R. Gleim-Arnold, καθώς και από τον T.-M. Seith,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την B. Eggers και τον B. Hofstätter,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 967/2006 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2006, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006 του Συμβουλίου όσον αφορά την παραγωγή εκτός ποσόστωσης στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ 2006, L 176, σ. 22).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Südzucker AG και του Hauptzollamt Karlsruhe (κεντρικού τελωνείου Καρλσρούης, Γερμανία, στο εξής: τελωνείο) σχετικά με τον καθορισμό της εισφοράς επί του πλεονάσματος παραγωγής ζάχαρης για την περίοδο εμπορίας 2007/2008.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΚ) 318/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ 2006, L 58, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1260/2007 του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2007 (ΕΕ 2007, L 283, σ. 1) (στο εξής: κανονισμός 318/2006), ορίζει τα εξής:

«1. Επιβάλλεται επιπλέον ποσό σε ποσότητες:

- α) πλεονάσματος ζάχαρης, πλεονάσματος ισογλυκόζης και πλεονάσματος σιροπιού ινουλίνης που παράγονται σε οιαδήποτε περίοδο εμπορίας, εκτός των ποσοτήτων που μεταφέρονται στην παραγωγή με ποσόστωση της επόμενης περιόδου εμπορίας και αποθεματοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 14 ή των ποσοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 12, παράγραφοι γ) και δ)·
- β) βιομηχανικής ζάχαρης, βιομηχανικής ισογλυκόζης και βιομηχανικού σιροπιού ινουλίνης για τα οποία δεν αποδείχθηκε, έως μια ημερομηνία που θα καθορισθεί, ότι έχουν μεταποιηθεί σε ένα από τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 13, παράγραφος 2·
- γ) ζάχαρης και ισογλυκόζης οι οποίες αποσύρονται από την αγορά σύμφωνα με τα άρθρα 19 και 19α και για τις οποίες δεν πληρούνται οι υποχρεώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 19 παράγραφος 3.

2. Το επιπλέον ποσό ορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 39, παράγραφος 2 σε αρκετά υψηλό επίπεδο, ούτως ώστε να αποφεύγεται η σώρευση των ποσοτήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Το επιπλέον ποσό που καταβάλλεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 επιβάλλεται από το κράτος μέλος στις επιχειρήσεις της επικράτειάς του ανάλογα με τις ποσότητες παραγωγής οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 1 και οι οποίες έχουν καθορισθεί για τις επιχειρήσεις για τη σχετική περίοδο εμπορίας.»

- 4 Το άρθρο 3 του κανονισμού 967/2006, που φέρει τον τίτλο «Ποσό», έχει ως εξής:

«1. Η εισφορά που προβλέπεται στο άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006 καθορίζεται σε 500 [ευρώ] ανά τόνο.

2. Πριν από την 1η Μαΐου που έπεται της περιόδου εμπορίας στη διάρκεια της οποίας παρήχθη το πλεόνασμα, το κράτος μέλος ανακοινώνει στους παρασκευαστές τη συνολική εισφορά που πρέπει να καταβληθεί. Η εισφορά αυτή καταβάλλεται από τους εν λόγω παρασκευαστές πριν από την 1η Ιουνίου του ίδιου έτους.

3. Η ποσότητα για την οποία έχει καταβληθεί η εισφορά θεωρείται ότι έχει διατεθεί στην κοινοτική αγορά.»

5 Το άρθρο 4 του ως άνω κανονισμού, που φέρει τον τίτλο «Πλεόνασμα υποκείμενο σε εισφορά», προβλέπει τα εξής:

«1. Η εισφορά εισπράττεται από τον παρασκευαστή επί του πλεονάσματος που έχει παραχθεί καθ' υπέρβαση της οικείας ποσόστωσης παραγωγής για δεδομένη περίοδο εμπορίας.

Ωστόσο, δεν εισπράττεται εισφορά για τις ποσότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι οποίες:

α) έχουν παραδοθεί σε μεταποιητή πριν από τις 30 Νοεμβρίου της επόμενης περιόδου εμπορίας, για να χρησιμοποιηθούν στην παρασκευή των προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα·

β) έχουν μεταφερθεί σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006 και, στην περίπτωση της ζάχαρης, έχουν αποθεματοποιηθεί από τον παρασκευαστή μέχρι την τελευταία ημέρα της σχετικής περιόδου εμπορίας·

γ) έχουν παραδοθεί πριν από τις 31 Δεκεμβρίου της επόμενης περιόδου εμπορίας, στο πλαίσιο του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού των ιδιαίτερα απομακρυσμένων περιφερειών που προβλέπεται στον τίτλο II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 247/2006·

δ) έχουν εξαχθεί πριν από τις 31 Δεκεμβρίου της επόμενης περιόδου εμπορίας υπό την κάλυψη πιστοποιητικού εξαγωγής·

ε) έχουν καταστραφεί ή υποστεί ανεπανόρθωτη ζημία, υπό περιστάσεις που αναγνωρίζονται από τον αρμόδιο οργανισμό του οικείου κράτους μέλους.

2. Κάθε παρασκευαστής ζάχαρης γνωστοποιεί στον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους που του έχει χορηγήσει έγκριση, πριν από την 1η Φεβρουαρίου της σχετικής περιόδου εμπορίας, την ποσότητα ζάχαρης που έχει παραχθεί καθ' υπέρβαση της οικείας ποσόστωσης παραγωγής.

Κάθε παρασκευαστής ζάχαρης επίσης γνωστοποιεί, ενδεχομένως, πριν από το τέλος κάθε επόμενου μήνα, τις αναπροσαρμογές της ανωτέρω παραγωγής που επήλθαν στη διάρκεια του προηγούμενου μήνα της εν λόγω περιόδου.

3. Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν και γνωστοποιούν στην Επιτροπή, το αργότερο στις 30 Ιουνίου, τις ποσότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, δεύτερο εδάφιο, το σύνολο των πλεονασματικών ποσοτήτων και τις εισφορές που έχουν εισπραχθεί για την προηγούμενη περίοδο εμπορίας.

4. Εάν, λόγω ανωτέρας βίας, οι εργασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α), γ) και δ) δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν εμπρόθεσμα, ο αρμόδιος οργανισμός του κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου έχει παραχθεί η πλεονασματική ζάχαρη, ισογλυκόζη ή σιρόπι ινουλίνης, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα σε συνάρτηση με τις περιστάσεις που επικαλείται ο ενδιαφερόμενος.»

6 Το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) 952/2006 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2006, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού 318/2006, όσον αφορά τη διαχείριση της εσωτερικής αγοράς και του καθεστώτος ποσοτώσεων στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ 2006, L 178, σ. 39), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 707/2008 της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 2008 (ΕΕ 2008, L 197, σ. 4) (στο εξής: κανονισμός 952/2006), προβλέπει τα εξής:

«1. Στη διάρκεια κάθε περιόδου εμπορίας, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους ελέγχει κάθε παρασκευαστή και εργοστάσιο ραφινάρισματος που έχει λάβει έγκριση.

2. Με τους ελέγχους επιδιώκεται να επαληθευθούν η ακρίβεια και η πληρότητα των στοιχείων των βιβλίων που αναφέρονται στο άρθρο 9 και των κοινοποιήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 21, κυρίως με ανάλυση της συνέπειας μεταξύ των ποσοτήτων πρώτων υλών που παραδόθηκαν και των ποσοτήτων τελικών προϊόντων που παρήχθησαν, καθώς και με παραβολή με τα εμπορικά ή άλλα συναφή έγγραφα.

Οι έλεγχοι περιλαμβάνουν επαλήθευση της ακρίβειας των οργάνων ζύγισης και των εργαστηριακών αναλύσεων που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό των παραδόσεων πρώτων υλών και της εισόδου των τελευταίων στην παραγωγή, των λαμβανόμενων προϊόντων και της κίνησης των αποθεμάτων.

Οι έλεγχοι περιλαμβάνουν επαλήθευση της ακρίβειας και της πληρότητας των δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό των μέσων μηνιαίων τιμών πώλησης από τις επιχειρήσεις και αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 2.

Στην περίπτωση των παρασκευαστών ζάχαρης, ελέγχεται επίσης η εκπλήρωση της υποχρέωσης καταβολής της ελάχιστης τιμής στους τευτλοπαραγωγούς.

Τουλάχιστον ανά διετία, οι έλεγχοι περιλαμβάνουν φυσική εξακρίβωση των αποθεμάτων.

3. Στις περιπτώσεις όπου οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους έχουν προβλέψει τη δυνατότητα διεξαγωγής ορισμένων συνιστωσών του ελέγχου βάσει δείγματος, το δείγμα αυτό πρέπει να εξασφαλίζει αξιόπιστο και αντιπροσωπευτικό επίπεδο ελέγχου.

4. Το κράτος μέλος δύναται να υποχρεώσει τις εγκεκριμένες επιχειρήσεις να απευθυνθούν σε ελεγκτή πιστοποίησης λογαριασμών, αναγνωρισμένο από το κράτος μέλος, για να πιστοποιήσει τα αναφερόμενα στο άρθρο 13 στοιχεία για τις τιμές.

5. Για κάθε έλεγχο συντάσσεται έκθεση ελέγχου, υπογεγραμμένη από τον ελεγκτή, στην οποία περιγράφονται επακριβώς οι διάφορες συνιστώσες του ελέγχου. Στην εν λόγω έκθεση αναφέρονται, ειδικότερα:

- α) η ημερομηνία διενέργειας του ελέγχου και τα πρόσωπα που ήσαν παρόντα·
- β) η χρονική περίοδος και οι ποσότητες που κάλυψε ο έλεγχος·
- γ) οι ελεγκτικές τεχνικές που χρησιμοποιήθηκαν, μεταξύ των οποίων, κατά περίπτωση, οι μέθοδοι δειγματοληψίας·
- δ) τα πορίσματα του ελέγχου και τα τυχόν διορθωτικά μέτρα που απαιτήθηκε να ληφθούν·
- ε) αξιολόγηση της σοβαρότητας, της έκτασης, του βαθμού συνέχειας και της διάρκειας των τυχόν ελλείψεων και ασυμφωνιών που διαπιστώθηκαν, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο που πρέπει να ληφθεί υπόψη για την επιβολή κυρώσεων.

Όλες οι εκθέσεις ελέγχου αρχειοθετούνται και φυλάσσονται τουλάχιστον για την τριετία που έπεται του έτους διενέργειας του ελέγχου, κατά τρόπο ώστε να μπορούν να αξιοποιηθούν με ευχέρεια από τις ελεγκτικές υπηρεσίες της Επιτροπής.

6. Τα κράτη μέλη συνδράμουν το ένα το άλλο ώστε να διασφαλίζεται η διενέργεια αποτελεσματικών ελέγχων καθώς και ο έλεγχος της γνησιότητας των υποβαλλόμενων εγγράφων ή/και της ακρίβειας των ανταλλασσόμενων δεδομένων.»

Το γερμανικό δίκαιο

- 7 Το άρθρο 12, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του Gesetz zur Durchführung der gemeinsamen Marktorganisationen und der Direktzahlungen (νόμου περί εφαρμογής των κοινών οργανώσεων αγοράς και των άμεσων ενισχύσεων), όπως τροποποιήθηκε στις 24 Ιουνίου 2005 (BGBl. 2017 I, σ. 3746, στο εξής: MOG), ορίζει τα εξής:

«Επί των εισφορών που επιβάλλονται για σκοπούς οργανώσεως αγοράς [...] εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν [...] οι διατάξεις του φορολογικού κώδικα, εφόσον δεν έχει θεσπιστεί αποκλίνουσα ρύθμιση με τον παρόντα νόμο ή βάσει κανονιστικής αποφάσεως που έχει εκδοθεί δυνάμει του παρόντος νόμου.»

- 8 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, της Verordnung über die im Rahmen der Produktionsregelung für Zucker zu erhebenden Abgaben (κανονιστικής αποφάσεως για τις εισφορές που επιβάλλονται στο πλαίσιο της ρύθμισης της παραγωγής ζάχαρης), της 13ης Μαρτίου 1983, όπως τροποποιήθηκε στις 9 Νοεμβρίου 2006, προβλέπει τα εξής:

«(1) Κατά τις ημερομηνίες που ορίζονται από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 1 πράξεις, το αρμόδιο Hauptzollamt εκδίδει

1. για τον κάθε παρασκευαστή ζάχαρης, πράξη προσδιορισμού της προσωρινής και οριστικής παραγωγής του κατά την περίοδο εμπορίας [...]

[...]».

- 9 Το άρθρο 164, παράγραφος 1, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, και παράγραφος 4, πρώτη περίοδος, του Abgabenordnung (φορολογικού κώδικα) (BGBl. 2002 I, σ. 3866) προβλέπει τα εξής:

«(1) Οι φόροι μπορούν, εφόσον η φορολογική περίπτωση δεν έχει εξετασθεί οριστικά, να εκκαθαριστούν, γενικά ή στην κατ' ιδίαν περίπτωση, υπό την επιφύλαξη του εκ των υστέρων ελέγχου, χωρίς η εν λόγω εκκαθάριση να χρήζει αιτιολογίας. [...]

(2) Ενώσω ισχύει η επιφύλαξη, η εκκαθάριση του φόρου μπορεί να ακυρωθεί ή να τροποποιηθεί [...].

[...]

(4) Η επιφύλαξη του εκ των υστέρων ελέγχου παύει να ισχύει όταν εκπνεύσει η προθεσμία εκκαθάρισης του φόρου.»

- 10 Το άρθρο 169, παράγραφοι 1 και 2, του κώδικα αυτού προβλέπει τα εξής:

«(1) Η εκκαθάριση φόρου, καθώς και η ακύρωση ή τροποποίησή της δεν επιτρέπονται μετά τη λήξη της προθεσμίας εκκαθάρισης. [...]

(2) Η προθεσμία εκκαθάρισης είναι:

1. ένα έτος για ειδικούς φόρους κατανάλωσης και επιστροφές ειδικού φόρου κατανάλωσης,
2. τέσσερα έτη για φόρους και επιστροφές φόρου που δεν αποτελούν φόρους και επιστροφές φόρου κατά την έννοια του σημείου 1 ή εισαγωγικούς και εξαγωγικούς δασμούς του άρθρου 5, σημεία 20 και 21, του τελωνειακού κώδικα της Ένωσης. [...]

11 Το άρθρο 170, παράγραφος 1, του ως άνω κώδικα, που φέρει τον τίτλο «Προθεσμία εκκαθάρισης», ορίζει τα εξής:

«(1) Η προθεσμία εκκαθάρισης του φόρου αρχίζει από τη λήξη του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο γεννήθηκε η φορολογική υποχρέωση [...].»

12 Το άρθρο 171, παράγραφος 10, του εν λόγω κώδικα, που φέρει τον τίτλο «Παράταση προθεσμίας», ορίζει τα εξής:

«(10) Εφόσον πράξη προσδιορισμού [...] είναι δεσμευτική για την εκκαθάριση φόρου (βασική πράξη), η προθεσμία εκκαθάρισης δεν λήγει προ της παρόδου δύο ετών από την κοινοποίηση της βασικής πράξης. [...]

13 Το άρθρο 179 του φορολογικού κώδικα έχει ως εξής:

«(1) Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 157, παράγραφος 2, οι βάσεις επιβολής του φόρου προσδιορίζονται χωριστά με πράξη προσδιορισμού, εφόσον αυτό ορίζεται από τον παρόντα νόμο ή τη λοιπή φορολογική νομοθεσία.

(2) Αποδέκτης της πράξεως προσδιορισμού είναι ο φορολογούμενος στον οποίο καταλογίζεται το αντικείμενο του προσδιορισμού κατά τη φορολόγηση. [...]

(3) Εφόσον σε πράξη προσδιορισμού παραλείφθηκε αναγκαίος προσδιορισμός, η παράλειψη αυτή επανορθώνεται με συμπληρωματική πράξη.»

14 Το άρθρο 181 του κώδικα αυτού, που φέρει τον τίτλο «Διαδικαστικοί κανόνες για τον χωριστό προσδιορισμό, την προθεσμία προσδιορισμού και την υποχρέωση δηλώσεως», έχει ως εξής:

«(1) Οι διατάξεις περί φορολογήσεως εφαρμόζονται αναλόγως στον χωριστό προσδιορισμό.. [...]

(2) Δήλωση σχετικά με τον χωριστό προσδιορισμό υποβάλλεται από εκείνον στον οποίο καταλογίζεται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει το αντικείμενο του προσδιορισμού. [...]

[...]

(5) Χωριστός προσδιορισμός μπορεί να πραγματοποιηθεί ακόμη και μετά τη λήξη της ισχύουσας γι' αυτόν προθεσμίας προσδιορισμού, εφόσον ο χωριστός προσδιορισμός είναι σημαντικός για εκκαθάριση φόρου του οποίου η προθεσμία εκκαθάρισης δεν έχει λήξει κατά το χρονικό σημείο του χωριστού προσδιορισμού [...].»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 15 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι η Südzucker εκμεταλλεύεται εννέα εργοστάσια παραγωγής ζάχαρης. Κατά την περίοδο εμπορίας ζάχαρης 2007/2008 (από τον Οκτώβριο του 2007 έως τον Σεπτέμβριο του 2008), διέθετε ποσόστωση ζάχαρης ανερχόμενη σε 11 788 978 εκατόκιλα λευκής ζάχαρης.
- 16 Με πράξη της 14ης Νοεμβρίου 2008, το τελωνείο προσδιόρισε σε 311 060,6 τόνους το καταλογιστέο πλεόνασμα ζάχαρης με βάση την από 30 Οκτωβρίου 2008 δήλωση της Südzucker για την περίοδο εμπορίας 2007/2008.
- 17 Επί της βάσεως αυτής, αποφασίστηκε, με πράξη της 7ης Απριλίου 2009, να επιβληθεί εισφορά ύψους 925 ευρώ για ποσότητα 1,85 τόνων λευκής ζάχαρης. Στην ως άνω απόφαση, που στηριζόταν στο άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 318/2006, επισημαινόταν ότι αυτή είχε εκδοθεί υπό την επιφύλαξη εκ των υστέρων ελέγχου.
- 18 Βάσει των αποτελεσμάτων ενός επιτόπιου ελέγχου που διενεργήθηκε σε πελάτη της Südzucker, με απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 2009, το τελωνείο διόρθωσε την ως άνω πράξη και καθόρισε το επιπλέον ποσό για την περίοδο εμπορίας ζάχαρης 2007/2008 σε 1 083,03 ευρώ για 2,16606 τόνους λευκής ζάχαρης. Η απόφαση αυτή επίσης εκδόθηκε υπό την επιφύλαξη εκ των υστέρων ελέγχου.
- 19 Η Südzucker υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της ως άνω διορθωτικής πράξεως. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενστάσεως, το τελωνείο διενήργησε έλεγχο της οργανώσεως των αγορών στο εργοστάσιο της Südzucker στο Ochsenfurt (Γερμανία) και διόρθωσε, με απόφαση της 20ής Μαΐου 2010, τον καθορισμό της οριστικής παραγωγής ζάχαρης, καθορίζοντας το καταλογιστέο πλεόνασμα ζάχαρης σε 3 128 878,93 εκατόκιλα. Κατά συνέπεια, με απόφαση της ίδιας ημέρας, εκκαθάρισε το ποσό της εισφοράς επί του πλεονάσματος για την περίοδο εμπορίας ζάχαρης 2007/2008 σε 914 726,50 ευρώ συνολικά για 1 829,453 τόνους λευκής ζάχαρης. Κατά της αποφάσεως αυτής, η οποία επίσης εκδόθηκε υπό την επιφύλαξη εκ των υστέρων ελέγχου, η Südzucker υπέβαλε διοικητική ένσταση.
- 20 Βάσει του αποτελέσματος ενός ελέγχου της οργανώσεως των αγορών ο οποίος διενεργήθηκε εκ νέου στο εργοστάσιο της Südzucker στο Zeitz (Γερμανία), έγινε νέα διόρθωση της ποσότητας του καταλογιστέου πλεονάσματος ζάχαρης με απόφαση της 27ης Οκτωβρίου 2011 (με καθορισμό της ποσότητας αυτής στα 3 149 202,3 εκατόκιλα), η δε εισφορά επί του πλεονάσματος καθορίστηκε στα 1 930 895 ευρώ.
- 21 Κατά τη διάρκεια των διαδικασιών ενστάσεως και προσφυγής, η Südzucker επικαλέστηκε, μεταξύ άλλων, παραγραφή της διορθωθείσας εκκαθαρίσεως, ειδικότερα δε το γεγονός ότι δεν της είχε ανακοινωθεί εγκαίρως η εισφορά επί του πλεονάσματος. Με απόφαση της 17ης Μαρτίου 2015, το τελωνείο απέρριψε τη διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως της 27ης Οκτωβρίου 2011 ως αβάσιμη όσον αφορά, αφενός, την παραγραφή που επικαλείται η Südzucker σχετικά με τη διορθωτική εκκαθάριση και, αφετέρου, τον καθορισμό της οριστικής παραγωγής ζάχαρης κατά την περίοδο εμπορίας ζάχαρης 2007/2008.
- 22 Στις 24 Απριλίου 2015, η Südzucker άσκησε ενώπιον του Finanzgericht Baden-Württemberg (φορολογικού δικαστηρίου Βάδης-Βυρτεμβέργης, Γερμανία) προσφυγή κατά της εν λόγω αποφάσεως της 17ης Μαρτίου 2015 λόγω της διορθωτικής εκκαθάρισης της εισφοράς επί του πλεονάσματος, προβάλλοντας μόνον ότι η εισφορά αυτή δεν της είχε ανακοινωθεί εγκαίρως.

- 23 Το Finanzgericht Baden-Württemberg (φορολογικό δικαστήριο Βάδης-Βυρτεμβέργης) κρίνει, κατά βάση, ότι η απόφαση επί της ουσίας εξαρτάται από το αν η εισφορά επί του πλεονάσματος για την περίοδο εμπορίας ζάχαρης 2007/2008 μπορούσε ακόμη να ανακοινωθεί στη Südzucker στις 20 Μαΐου 2010 και στις 27 Νοεμβρίου 2011, ήτοι μετά την 1η Μαΐου 2009, ημερομηνία κατά την οποία έληγε εν προκειμένω η προθεσμία του άρθρου 3, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 967/2006.
- 24 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, κατά τη διάταξη αυτή, το κράτος μέλος ανακοινώνει στους παραγωγούς, πριν από την 1η Μαΐου που έπεται της περιόδου εμπορίας στη διάρκεια της οποίας παρήχθη το πλεόνασμα, τη συνολική εισφορά που πρέπει να καταβληθεί. Επομένως, όσον αφορά την περίοδο εμπορίας ζάχαρης 2007/2008, η προθεσμία έληξε την 1η Μαΐου 2009. Βεβαίως, εντός της προθεσμίας αυτής, ανακοινώθηκε στη Südzucker, στις 7 Απριλίου 2009, εισφορά επί του πλεονάσματος ύψους 925 ευρώ για το δηλωθέν από την ίδια πλεόνασμα ζάχαρης, αλλά το ποσό αυτό διορθώθηκε στη συνέχεια δύο φορές, αντιστοίχως στις 20 Μαΐου 2010 και στις 27 Νοεμβρίου 2011.
- 25 Συναφώς, το Finanzgericht Baden-Württemberg (φορολογικό δικαστήριο Βάδης-Βυρτεμβέργης) υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο, στην απόφαση της 10ης Ιανουαρίου 2002, *British Sugar* (C-101/99, EU:C:2002:7, σκέψη 57), έκρινε ότι είναι επιτακτική η προθεσμία του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2670/81 της Επιτροπής, της 14ης Σεπτεμβρίου 1981, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής για την εκτός ποσοστώσεως παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ 1981, L 262, σ. 14), διάταξη η οποία εν συνεχεία αντικαταστάθηκε από το άρθρο 3, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 967/2006, που έχει εφαρμογή στην υπόθεση της κύριας δίκης. Εν συνεχεία, το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι υπέρβαση της προθεσμίας μπορεί πάντως να γίνει δεκτή οσάκις η αρμόδια εθνική αρχή, πλην περιπτώσεως αμελείας εκ μέρους της, αγνοούσε τις λεπτομέρειες της παραγωγής ζάχαρης της επιχειρήσεως και η άγνοια αυτή μπορεί ευλόγως να καταλογιστεί στην εν λόγω επιχείρηση, δεδομένου ότι αυτή δεν ενήργησε καλόπιστα και δεν τήρησε όλες τις σχετικές διατάξεις (απόφαση της 10ης Ιανουαρίου 2002, *British Sugar*, C-101/99, EU:C:2002:7, σκέψη 63).
- 26 Εντούτοις, στην απόφαση της 25ης Μαρτίου 2004, *Azienda Agricola Ettore Ribaldi κ.λπ.* (C-480/00, C-482/00, C-484/00, C-489/00 έως C-491/00 και C-497/00 έως C-499/00, EU:C:2004:179, σκέψεις 52 και 53), που εκδόθηκε σχετικά με την κοινοποίηση συμπληρωματικών εισφορών στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως της αγοράς του γάλακτος, το Δικαστήριο έκρινε ότι, μολονότι είναι αληθές ότι οι επίμαχες προθεσμίες είναι επιτακτικές, εντούτοις δεν απαγορεύουν την πραγματοποίηση, εκ μέρους των αρμόδιων εθνικών αρχών του κράτους μέλους, εκ των υστέρων ελέγχων και διορθώσεων, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι η παραγωγή του εν λόγω κράτους μέλους δεν υπερβαίνει τη συνολική εγγυημένη ποσότητα που του είχε χορηγηθεί. Αντιθέτως μάλιστα, τόσο οι προθεσμίες αυτές όσο και οι εκ των υστέρων έλεγχοι και διορθώσεις αποσκοπούν στη διασφάλιση της αποτελεσματικής λειτουργίας του καθεστώτος συμπληρωματικής εισφοράς επί του γάλακτος και της ορθής εφαρμογής της σχετικής κανονιστικής ρυθμίσεως.
- 27 Το Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτού ότι οι διατάξεις που τάσσουν τέτοιες προθεσμίες πρέπει επομένως να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύουν σε ένα κράτος μέλος να διορθώνει, κατόπιν ελέγχων, την ατομική ποσότητα αναφοράς που χορηγήθηκε σε κάθε παραγωγό και, συνεπώς, να προβαίνει, μετά την ανακατανομή των ποσοτήτων αναφοράς που δεν χρησιμοποιήθηκαν και σε χρόνο μεταγενέστερο της ημερομηνίας εκπνοής της προθεσμίας καταβολής των συμπληρωματικών εισφορών για τη συγκεκριμένη περίοδο, σε νέο υπολογισμό των εισφορών που οφείλονται (απόφαση της 25ης Μαρτίου 2004, *Azienda Agricola Ettore Ribaldi κ.λπ.*, C-480/00, C-482/00, C-484/00, C-489/00 έως C-491/00 και C-497/00 έως C-499/00, EU:C:2004:179, σκέψη 68).
- 28 Συναφώς, το Finanzgericht Baden-Württemberg (φορολογικό δικαστήριο Βάδης-Βυρτεμβέργης) υπογραμμίζει ότι το Δικαστήριο, αντιθέτως προς τα όσα έκρινε με την απόφαση της 10ης Ιανουαρίου 2002, *British Sugar* (C-101/99, EU:C:2002:7), δεν εξάρτησε από περαιτέρω προϋποθέσεις τη διορθωτική κοινοποίηση της εισφοράς μετά τη λήξη της προθεσμίας που ίσχυε για μια πρώτη, εγκαίρως πραγματοποιηθείσα κοινοποίηση.

- 29 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το δικάζον τμήμα εκτιμά ότι η συλλογιστική που ανέπτυξε το Δικαστήριο στην απόφαση της 25ης Μαρτίου 2004, Azienda Agricola Ettore Ribaldi κ.λπ. (C-480/00, C-482/00, C-484/00, C-489/00 έως C-491/00 και C-497/00 έως C-499/00, EU:C:2004:179), μπορεί να ισχύσει και υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως που αφορούν την κοινή οργάνωση των αγορών ζάχαρης. Εξ αυτού συνάγεται ότι πρέπει να υφίσταται δυνατότητα υπερβάσεως της προθεσμίας για την ανακοίνωση εισφοράς επί πλεονάσματος το οποίο διαπιστώνεται κατόπιν ελέγχου, άνευ περαιτέρω προϋποθέσεων. Ειδικότερα, σε περίπτωση που δεν θα πραγματοποιούνταν μια τέτοια ανακοίνωση λόγω υποτιθέμενης λήξεως της προθεσμίας του άρθρου 3, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 967/2006, θα υπονομεύονταν οι προσδιορισθέντες από το Δικαστήριο, μεταξύ άλλων, με την απόφασή του της 15ης Νοεμβρίου 2012, Pfeifer & Langen (C-131/11, EU:C:2012:715), στόχοι της κοινής οργάνωσης των αγορών ζάχαρης. Στην περίπτωση αυτή, η διαπίστωση της πλεονασματικής ποσότητας δεν θα είχε, αυτή καθαυτή, καμία συνέπεια και ως εκ τούτου θα εξέλειπε ακριβώς το εκτιθέμενο από το Δικαστήριο στη σκέψη 57 της αποφάσεως της 15ης Νοεμβρίου 2012, Pfeifer & Langen (C-131/11, EU:C:2012:715), κίνητρο για τον παρασκευαστή ζάχαρης να εξαγάγει τα πλεονάσματα ζάχαρης ή να τα δηλώσει και να τα μεταφέρει στην επόμενη περίοδο εμπορίας. Επιπλέον, οι έλεγχοι θα έχαναν το νόημά τους και θα ενδεχομένως θα έπαυαν.
- 30 Για την περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει πάντως ότι το σκεπτικό της αποφάσεως της 25ης Μαρτίου 2004, Azienda Agricola Ettore Ribaldi κ.λπ. (C-480/00, C-482/00, C-484/00, C-489/00 έως C-491/00 και C-497/00 έως C-499/00, EU:C:2004:179), δεν πρέπει να εφαρμοστεί στην υπόθεση της κύριας δίκης και ότι η προθεσμία ανακοινώσεως του άρθρου 3, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 967/2006 πρέπει επίσης να εφαρμόζεται σε διορθωτικές ανακοινώσεις, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν χωρεί υπέρβαση της προθεσμίας αυτής ιδίως σε περίπτωση που πληρούνται οι πρόσθετες προϋποθέσεις της αποφάσεως της 10ης Ιανουαρίου 2002, British Sugar (C-101/99, EU:C:2002:7), δηλαδή σε περίπτωση που μπορεί να αποδειχθεί η κακή πίστη του παραγωγού ζάχαρης.
- 31 Στο πλαίσιο αυτό, το Finanzgericht Baden-Württemberg (φορολογικό δικαστήριο Βάδης-Βυρτεμβέργης) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 967/2006 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η οριζόμενη σε αυτό προθεσμία ισχύει και για τη διόρθωση εγκαίρως διενεργηθείσας ανακοινώσεως της εισφοράς επί του πλεονάσματος, η οποία προκύπτει από αναθεώρηση της καθορισθείσας καταλογιστέας ποσότητας του πλεονάσματος ζάχαρης χωρήσασα μετά τη λήξη της προθεσμίας, κατόπιν ελέγχου διενεργηθέντος βάσει του άρθρου 10 του κανονισμού 952/2006;
- 2) Αν δοθεί καταφατική απάντηση στο πρώτο ερώτημα:
- Ισχύουν, σε περίπτωση διόρθωσης μιας εγκαίρως διενεργηθείσας ανακοινώσεως βάσει διαπιστώσεων που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο ελέγχων, οι αναφερόμενες στην απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Ιανουαρίου 2002, British Sugar (C-101/99, EU:C:2002:7), προϋποθέσεις για την υπέρβαση της προθεσμίας ανακοινώσεως του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 2670/81, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό [(ΕΟΚ) 3559/91 της Επιτροπής, της 6ης Δεκεμβρίου 1991 (ΕΕ 1991, L 336, σ. 26),] και για την υπέρβαση της προθεσμίας ανακοινώσεως του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 967/2006;
- 3) Πρέπει, σε περίπτωση που δεν ισχύει το άρθρο 3, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 967/2006 για διορθώσεις που ανακοινώνονται κατόπιν διενέργειας ελέγχων (βλ. πρώτο ερώτημα) ή πληρούνται οι προϋποθέσεις για υπέρβαση της προθεσμίας (βλ. δεύτερο ερώτημα), να λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό της προθεσμίας εντός της οποίας θα πρέπει να ανακοινωθεί η αναθεώρηση της εισφοράς επί του πλεονάσματος η επόμενη 1η Μαΐου ή πρέπει να εφαρμόζεται η εθνική νομοθεσία;

- 4) Αν στο τρίτο ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη η επόμενη 1η Μαΐου ούτε να εφαρμοστεί η εθνική νομοθεσία:

Συνάδει με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και οι αρχές τις αναλογικότητας, της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, να ανακοινώνεται, σε περίπτωση όπως η υπό κρίση, λόγω της διάρκειας του ελέγχου και της διάρκειας της καταρτίσεως και της αξιολογήσεως της εκθέσεως ελέγχου, η εισφορά επί του πλεονάσματος για την περίοδο εμπορίας 2007/2008 στις 20 Οκτωβρίου 2010 και στις 27 Οκτωβρίου 2011; Ασκει συναφώς επιρροή το αν ο παρασκευαστής ζάχαρης προέβαλε αντιρρήσεις κατά της διαπιστώσεως των πλεονασματικών ποσοτήτων;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου και του δευτέρου ερωτήματος

- 32 Με το πρώτο και το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, τα οποία πρέπει να συνεξεταστούν, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 3, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 967/2006 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή κράτους μέλους ανακοινώνει στον ενδιαφερόμενο παρασκευαστή ζάχαρης την εισφορά επί του πλεονάσματος ζάχαρης εντός της προβλεπόμενης στη διάταξη αυτή προθεσμίας, η προθεσμία αυτή ισχύει επίσης για τη διόρθωση μιας τέτοιας ανακοινώσεως κατόπιν ελέγχου διενεργηθέντος βάσει του άρθρου 10 του κανονισμού 952/2006 ή αν, αντιθέτως, οι προϋποθέσεις που τέθηκαν με την απόφαση της 10ης Ιανουαρίου 2002, *British Sugar* (C-101/99, EU:C:2002:7), ώστε να επιτρέπεται η υπέρβαση της προθεσμίας ανακοινώσεως του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 2670/81, ισχύουν επίσης για την υπέρβαση της προθεσμίας του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 967/2006.
- 33 Εν προκειμένω, τα πραγματικά περιστατικά της κύριας δίκης αφορούν την περίοδο εμπορίας ζάχαρης 2007/2008, ως προς την οποία η προθεσμία έληξε την 1η Μαΐου 2009. Εντός της προθεσμίας αυτής, επιβλήθηκε στη Südzucker, στις 7 Απριλίου 2009, εισφορά επί του πλεονάσματος, ύψους 925 ευρώ, για το πλεόνασμα ζάχαρης που είχε κοινοποιήσει. Εντούτοις, κατόπιν ελέγχων που διενεργήθηκαν βάσει του άρθρου 10 του κανονισμού 952/2006, το ποσό αυτό διορθώθηκε δύο φορές, αντιστοίχως στις 20 Μαΐου 2010 και στις 27 Νοεμβρίου 2011, με αποτέλεσμα να προκύψει εισφορά επί του πλεονάσματος ανερχόμενη συνολικά στο ποσό των 1 930 895 ευρώ, δηλαδή ποσό σημαντικά υψηλότερο από εκείνο που αναγραφόταν στην πρώτη απόφαση της αρμόδιας εθνικής αρχής.
- 34 Επομένως, με τα δύο πρώτα ερωτήματα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν η εισφορά επί του πλεονάσματος για την περίοδο εμπορίας ζάχαρης 2007/2008 μπορούσε ακόμη να ανακοινωθεί στη Südzucker στις 20 Μαΐου 2010 και στις 27 Νοεμβρίου 2011, ήτοι μετά την 1η Μαΐου 2009, ημερομηνία κατά την οποία έληγε εν προκειμένω η προθεσμία του άρθρου 3, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 967/2006.
- 35 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στα ερωτήματα αυτά, πρέπει να υπομνησθεί, καταρχάς, ότι, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 967/2006, κάθε παρασκευαστής ζάχαρης έχει την υποχρέωση να γνωστοποιεί στον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους που του έχει χορηγήσει έγκριση, πριν από την 1η Φεβρουαρίου της σχετικής περιόδου εμπορίας, την ποσότητα ζάχαρης που έχει παραχθεί καθ' υπέρβαση της οικείας ποσόστωσης παραγωγής καθώς και, πριν από το τέλος κάθε επόμενου μήνα, τις αναπροσαρμογές της ανωτέρω παραγωγής που επήλθαν στη διάρκεια του προηγούμενου μήνα της εν λόγω περιόδου.
- 36 Εξάλλου, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 967/2006, το κράτος μέλος πρέπει να ανακοινώνει στους παρασκευαστές, πριν από την 1η Μαΐου που έπεται της περιόδου εμπορίας στη διάρκεια της οποίας παρήχθη το πλεόνασμα, τη συνολική εισφορά που πρέπει να καταβληθεί.

- 37 Συναφώς, στην απόφαση της 10ης Ιανουαρίου 2002, *British Sugar* (C-101/99, EU:C:2002:7, σκέψεις 57, 58 και 63), το Δικαστήριο έκρινε ότι η προθεσμία του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 2670/81 είναι επιτακτική. Πάντως, διευκρίνισε επίσης ότι υπέρβαση της προθεσμίας αυτής μπορεί να γίνει δεκτή οσάκις, πρώτον, η αρμόδια εθνική αρχή, πλην περιπτώσεως αμελείας εκ μέρους της, αγνοούσε τις λεπτομέρειες της παραγωγής ζάχαρης της επιχειρήσεως και, δεύτερον, η άγνοια αυτή μπορεί ευλόγως να καταλογιστεί στην εν λόγω επιχείρηση, δεδομένου ότι αυτή δεν ενήργησε καλόπιστα και δεν τήρησε όλες τις σχετικές διατάξεις.
- 38 Από τη νομολογία αυτή προκύπτει ότι μόνον κατ' εξαίρεση γίνεται δεκτή υπέρβαση της εν λόγω προθεσμίας ανακοινώσεως, δηλαδή σε περίπτωση που πληρούνται οι δύο σωρευτικές προϋποθέσεις που έθεσε το Δικαστήριο με την εν λόγω απόφαση.
- 39 Στην ίδια απόφαση, το Δικαστήριο έκρινε επίσης ότι εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να προβεί στις εν προκειμένω αναγκαίες επαληθεύσεις και να συναγάγει συναφώς τις ενδεχόμενες συνέπειες, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τον βαθμό γνώσεως εκ μέρους της αρμόδιας εθνικής αρχής όσον αφορά τη συγκεκριμένη κατάσταση και την επιμέλεια την οποία η αρχή αυτή επέδειξε (βλ. απόφαση της 10ης Ιανουαρίου 2002, *British Sugar*, C-101/99, EU:C:2002:7, σκέψη 59).
- 40 Μολονότι η απόφαση αυτή αφορά την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 2670/81, διαπιστώνεται ότι τη διάταξη αυτή αντικατέστησε κατόπιν, με πανομοιότυπη ουσιαστικά διατύπωση, το άρθρο 3, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 967/2006, που έχει εφαρμογή στην υπόθεση της κύριας δίκης. Κατά συνέπεια, η συλλογιστική που ανέπτυξε το Δικαστήριο στην απόφαση της 10ης Ιανουαρίου 2002, *British Sugar* (C-101/99, EU:C:2002:7), σχετικά με το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 2670/81, μπορεί να εφαρμοστεί πλήρως στην υπόθεση της κύριας δίκης.
- 41 Υπό τις συνθήκες αυτές, προκειμένου να κριθεί, όπως ζητεί το αιτούν δικαστήριο, αν υπό τις ως άνω περιστάσεις μπορεί να γίνει δεκτή υπέρβαση της προθεσμίας ανακοινώσεως του άρθρου 3, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 967/2006, πρέπει να εξακριβωθεί αν πληρούνται οι σωρευτικές προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει η παρατιθέμενη στη σκέψη 37 της παρούσας αποφάσεως νομολογία.
- 42 Όσον αφορά την πρώτη από τις προϋποθέσεις αυτές, η ενώπιον του Δικαστηρίου δικογραφία δεν περιέχει στοιχεία που να αποδεικνύουν κατά τρόπο αδιαμφισβήτητο ότι η αρμόδια εθνική αρχή αγνοούσε τις λεπτομέρειες της παραγωγής ζάχαρης της *Südzucker*.
- 43 Όσον αφορά τη δεύτερη προϋπόθεση, που αφορά την έλλειψη καλής πίστης της οικείας επιχειρήσεως, διαπιστώνεται ότι η *Südzucker* δέχθηκε μεν ότι είχε παραγάγει ποσότητα ζάχαρης που υπερέβαινε την ποσόστωση παραγωγής που της αναλογούσε. Προκύπτει όμως, όπως επιβεβαιώθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση στην υπό κρίση υπόθεση, ότι το ως άνω πλεόνασμα παραγωγής είναι αποκλειστική συνέπεια της μεταβολής της πυκνότητας που ίσχυε αρχικώς και ότι η μεταβολή αυτή επήλθε μετά τον καθορισμό της χορηγηθείσας στη *Südzucker* ποσόστωσης παραγωγής, γεγονός που δεν αμφισβητήθηκε εξάλλου από το τελωνείο.
- 44 Με άλλα λόγια, όπως υπογράμμισε η *Südzucker* κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, προκύπτει ότι, αν δεν είχε τροποποιηθεί η αρχικώς ισχύουσα πυκνότητα, δεν θα είχε υπάρξει πλεονασματική παραγωγή ζάχαρης της οικείας επιχειρήσεως.
- 45 Υπό τις συνθήκες αυτές, στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει αν αποδεικνύεται μια τέτοια αιτιώδης συνάφεια και να λάβει υπόψη την εν λόγω αιτιώδη συνάφεια στο πλαίσιο της εξετάσεως του ζητήματος κατά πόσον ο επίμαχος στην κύρια δίκη παραγωγός ζάχαρης ενήργησε καλόπιστα.

- 46 Το σκεπτικό αυτό δεν κλονίζεται από το ενδεχόμενο, για το οποίο έκανε λόγο το αιτούν δικαστήριο, να γίνει επίκληση, υπό τις περιστάσεις της υποθέσεως της κύριας δίκης, των αρχών τις οποίες διατύπωσε το Δικαστήριο στην απόφαση της 25ης Μαρτίου 2004, Azienda Agricola Ettore Ribaldi κ.λπ. (C-480/00, C-482/00, C-484/00, C-489/00 έως C-491/00 και C-497/00 έως C-499/00, EU:C:2004:179), που παρατίθεται στις σκέψεις 26 και 27 της παρούσας αποφάσεως και η οποία εκδόθηκε σχετικά με κοινοποίηση συμπληρωματικών εισφορών στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως της αγοράς του γάλακτος.
- 47 Ειδικότερα, όπως υπογραμμίζει η Südzucker, η απόφαση αυτή εκδόθηκε από το Δικαστήριο όσον αφορά νομική κατάσταση και τομέα διαφορετικούς σε σχέση με το επίμαχο στην κύρια δίκη πλαίσιο. Οι διαφορές αυτές ανάγονται, μεταξύ άλλων, στα μέτρα ελέγχου που είναι αναγκαία για την είσπραξη της εισφοράς επί των ποσοτήτων γάλακτος καθώς και στις λεπτομέρειες εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς. Κατά συνέπεια, το σκεπτικό που ανέπτυξε το Δικαστήριο στην εν λόγω απόφαση, στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως της αγοράς του γάλακτος, δεν μπορεί να ισχύσει κατ' αναλογίαν στο πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης, η οποία είναι σχετική με την οργάνωση της αγοράς ζάχαρης. Ως εκ τούτου, το σκεπτικό αυτό δεν μπορεί να είναι καθοριστικό για την ερμηνεία και την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων του κανονισμού 967/2006.
- 48 Βάσει του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, στο πρώτο και στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 3, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 967/2006 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή κράτους μέλους ανακοινώνει στον ενδιαφερόμενο παρασκευαστή ζάχαρης εισφορά επί του πλεονάσματος ζάχαρης εντός της προβλεπόμενης στη διάταξη αυτή προθεσμίας, η προθεσμία αυτή ισχύει επίσης, καταρχήν, και για τη διόρθωση μιας τέτοιας ανακοινώσεως κατόπιν ελέγχου διενεργηθέντος βάσει του άρθρου 10 του κανονισμού 952/2006. Υπέρβαση της προθεσμίας αυτής μπορεί πάντως να γίνει δεκτή οσάκις η αρμόδια εθνική αρχή, πλην περιπτώσεως αμελείας εκ μέρους της, αγνοούσε τις λεπτομέρειες της παραγωγής ζάχαρης της οικείας επιχειρήσεως, η δε άγνοια αυτή μπορεί ευλόγως να καταλογιστεί στην εν λόγω επιχείρηση, δεδομένου ότι αυτή δεν ενήργησε καλόπιστα και δεν τήρησε όλες τις σχετικές διατάξεις. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να κρίνει αν συντρέχει τέτοια περίπτωση στην υπόθεση της κύριας δίκης, λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστάσεων της υποθέσεως.

Επί του τρίτου και του τετάρτου ερωτήματος

- 49 Με το τρίτο και το τέταρτο προδικαστικό ερώτημα, τα οποία πρέπει να συνεξεταστούν, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Δικαστήριο να αποφασίσει, για την περίπτωση που τα κράτη μέλη μπορούν να απευθύνουν στους παρασκευαστές ζάχαρης διορθωτική ανακοίνωση εισφοράς επί του πλεονάσματος παραγωγής ζάχαρης μετά τη λήξη της προθεσμίας του άρθρου 3, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 967/2006, αν η προθεσμία για την ανακοίνωση της διόρθωσης αυτής πρέπει να λήγει την 1η Μαΐου του έτους που έπεται της καταρτίσεως της εκθέσεως ελέγχου ή αν πρέπει να εφαρμοστούν οι κανόνες του εσωτερικού δικαίου. Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται επίσης αν οι γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπουν, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, να πραγματοποιηθεί η ως άνω ανακοίνωση για την περίοδο εμπορίας 2007/2008 στις 20 Οκτωβρίου 2010 και στις 27 Οκτωβρίου 2011.
- 50 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στα ερωτήματα αυτά, επισημαίνεται ότι ναι μεν ο κανονισμός 967/2006 προβλέπει, στο άρθρο 3, παράγραφος 2, προθεσμία εντός της οποίας το κράτος μέλος οφείλει να ανακοινώσει στους παρασκευαστές το ποσό της συνολικής εισφοράς που πρέπει να καταβληθεί για ορισμένη περίοδο εμπορίας, πλην όμως δεν περιέχει διατάξεις σχετικά με την προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να αποσταλούν στους παρασκευαστές αυτούς διορθωτικές ανακοινώσεις βάσει των ελέγχων κατά την έννοια του άρθρου 10 του ως άνω κανονισμού.

- 51 Ελλείπει όμως σχετικής ρυθμίσεως της Ένωσης, εναπόκειται στις εθνικές αρχές και ιδίως στα εθνικά δικαστήρια, δυνάμει της αρχής της δικονομικής αυτονομίας των κρατών μελών, να ρυθμίζουν τις πτυχές αυτές της διαδικασίας και να καθορίζουν κατά τον τρόπο αυτό τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα ως άνω κράτη μπορούν να απευθύνουν στους ενδιαφερόμενους παραγωγούς ζάχαρης ανακοινώσεις περί διόρθωσης του συνολικού καταβλητέου ποσού για το πλεόνασμα παραγωγής ζάχαρης. Οι προϋποθέσεις αυτές πρέπει όμως να συνάδουν προς τις αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας, δηλαδή δεν πρέπει να είναι λιγότερο ευνοϊκές από εκείνες που αφορούν παρόμοιες ανακοινώσεις οι οποίες στηρίζονται σε διατάξεις του εσωτερικού δικαίου ούτε να καθιστούν πρακτικώς αδύνατη την άσκηση των δικαιωμάτων που απονέμει η έννομη τάξη της Ένωσης (πρβλ. αποφάσεις της 27ης Σεπτεμβρίου 2012, Zuckerfabrik Jülich κ.λπ., C-113/10, C-147/10 και C-234/10, EU:C:2012:591, σκέψεις 60 και 61 καθώς και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 27ης Ιουνίου 2018, Diallo, C-246/17, EU:C:2018:499, σκέψη 59).
- 52 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι, αφενός, η εισφορά επί του πλεονάσματος παραγωγής ζάχαρης όπως και οι εκ των υστέρων έλεγχοι και διορθώσεις αποσκοπούν στο να διασφαλιστεί η αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος ποσοστώσεων για την αγορά ζάχαρης και, ιδίως, στο να αποφευχθεί το ενδεχόμενο να ευνοηθούν ορισμένοι παραγωγοί σε σχέση με άλλους. Ειδικότερα, οι έλεγχοι που πραγματοποιούνται μετά την αρχική ανακοίνωση εισφοράς αποσκοπούν ρητώς στο να επαληθεύσουν την τήρηση της χορηγηθείσας ποσοστώσης ζάχαρης και να διορθώσουν, a posteriori, αποφάσεις της αρμόδιας εθνικής διοικητικής αρχής που είχαν εκδοθεί προηγουμένως, υπό την επιφύλαξη επαληθεύσεως, προβλέποντας ενδεχομένως την επιβολή κυρώσεων στους παρασκευαστές.
- 53 Αφετέρου, όσον αφορά τις ανακοινώσεις περί διόρθωσης των καταβλητέων από τους παραγωγούς ζάχαρης ποσών, μόνον κατ' εξαίρεση, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 38 της παρούσας αποφάσεως, μπορεί να γίνει δεκτή υπέρβαση της προθεσμίας ανακοινώσεως.
- 54 Αν όμως μια τέτοια διόρθωση κατόπιν εκ των υστέρων ελέγχων μπορούσε να οδηγήσει, σε όλες τις περιπτώσεις και ανεξαρτήτως οποιασδήποτε εφαρμοστέας προθεσμίας, σε νέο καθορισμό του συνολικού καταβλητέου ποσού, θα συνέτρεχε κίνδυνος η κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 967/2006 προθεσμία ανακοινώσεως να στερηθεί πλήρως την πρακτική αποτελεσματικότητά της. Ειδικότερα, θα αρκούσε η αρμόδια εθνική διοικητική αρχή, προκειμένου να τηρήσει την προθεσμία αυτή, να απευθύνει απλή τυπική ανακοίνωση προς την οικεία επιχείρηση πριν από τη λήξη της ως άνω προθεσμίας και να αναθεωρήσει εν συνεχεία την ανακοίνωση αυτή οποτεδήποτε με διορθωτική ανακοίνωση.
- 55 Επιπλέον, μια τέτοια προσέγγιση θα ενείχε τον κίνδυνο να θίξει τα δικαιώματα του ενδιαφερόμενου παραγωγού ζάχαρης και, ειδικότερα, να παραβιάσει την αρχή της ασφάλειας δικαίου, η οποία επιτάσσει να είναι οι κανόνες δικαίου σαφείς και ακριβείς και σκοπεί στην εξασφάλιση του προβλέψιμου των καταστάσεων και των εννόμων σχέσεων που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης (απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, Ιρλανδία κατά Επιτροπής, C-199/03, EU:C:2005:548, σκέψη 69 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 56 Υπό τις συνθήκες αυτές, εναπόκειται, επομένως, στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση και λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστάσεων της υποθέσεως της κύριας δίκης, αν η προθεσμία εντός της οποίας μπορεί να ανακοινωθεί διόρθωση της εισφοράς επί του πλεονάσματος μετά τη λήξη της προθεσμίας του άρθρου 3, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 967/2006 συνάδει προς τις αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας, καθώς και προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου.
- 57 Βάσει του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, στο τρίτο και στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι, ελλείπει διατάξεων του δικαίου της Ένωσης σχετικά με την προθεσμία εντός της οποίας τα κράτη μέλη οφείλουν να απευθύνουν στους παρασκευαστές ζάχαρης διορθωτική ανακοίνωση εισφοράς επί του πλεονάσματος παραγωγής ζάχαρης, μετά τη λήξη της προθεσμίας του άρθρου 3, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 967/2006, εναπόκειται στο εθνικό

δικαστήριο να εξακριβώσει, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση και υπό το πρίσμα όλων των περιστάσεων της υποθέσεως της κύριας δίκης, αν η προθεσμία αυτή συνάδει προς τις αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας καθώς και προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

Επί των δικαστικών εξόδων

58 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπíπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 967/2006 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2006, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006 του Συμβουλίου όσον αφορά την παραγωγή εκτός ποσόστωσης στον τομέα της ζάχαρης, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή κράτους μέλους ανακοινώνει στον ενδιαφερόμενο παρασκευαστή ζάχαρης εισφορά επί του πλεονάσματος ζάχαρης εντός της προβλεπόμενης στη διάταξη αυτή προθεσμίας, η προθεσμία αυτή ισχύει επίσης, καταρχήν, και για τη διόρθωση μιας τέτοιας ανακοινώσεως κατόπιν ελέγχου διενεργηθέντος βάσει του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΚ) 952/2006 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2006, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 318/2006 του Συμβουλίου, όσον αφορά τη διαχείριση της εσωτερικής αγοράς και του καθεστώτος ποσοστώσεων στον τομέα της ζάχαρης, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 707/2008 της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 2008. Υπέρβαση της προθεσμίας αυτής μπορεί πάντως να γίνει δεκτή οσάκις η αρμόδια εθνική αρχή, πλην περιπτώσεως αμελείας εκ μέρους της, αγνοούσε τις λεπτομέρειες της παραγωγής ζάχαρης της οικείας επιχειρήσεως, η δε άγνοια αυτή μπορεί ευλόγως να καταλογιστεί στην εν λόγω επιχείρηση, δεδομένου ότι αυτή δεν ενήργησε καλόπιστα και δεν τήρησε όλες τις σχετικές διατάξεις. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να κρίνει αν συντρέχει τέτοια περίπτωση στην υπόθεση της κύριας δίκης, λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστάσεων της υποθέσεως.
- 2) Ελλείψει διατάξεων του δικαίου της Ένωσης σχετικά με την προθεσμία εντός της οποίας τα κράτη μέλη οφείλουν να απευθύνουν στους παρασκευαστές ζάχαρης διορθωτική ανακοίνωση εισφοράς επί του πλεονάσματος παραγωγής ζάχαρης, μετά τη λήξη της προθεσμίας του άρθρου 3, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 967/2006, εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση και υπό το πρίσμα όλων των περιστάσεων της υποθέσεως της κύριας δίκης, αν η προθεσμία αυτή συνάδει προς τις αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας καθώς και προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

(υπογραφές)